

Μια οφειλόμενη απάντηση στην πρόεδρο του Συλλόγου Συμβολαιογράφων Θεσ/νίκης

Ηλίας Σμήλιος

Έμαθα ότι πριν λίγες μέρες σε ένα από τα γνωστά μεσημεριανά της TV εμφανίστηκε η πρόεδρος των Συμβολαιογράφων της Θεσσαλονίκης Μπιλίση-Χρουσαλά, γνωστή πια στο πανελλήνιο από τα “κατορθώματά” της κάθε Τετάρτη στο Ειρηνοδικείο Θεσ/νίκης. Αναφέρθηκε, λένε, σε κάποιον “δάσκαλο” που είναι ο “υποκινητής των επεισοδίων” στο Ειρηνοδικείο, ο οποίος ως δάσκαλος που είναι προφανώς (κατά την ίδια) “δεν έχει κάποιο πρόβλημα” (οικονομικό; κατάσχεσης του σπιτιού του;) και “δεν έχει κανένα λόγο να βρίσκεται εκεί”.

Αυτοί που παρακολούθησαν την εκπομπή και μου το ‘παν αισθάνθηκαν ότι ο καταγγελλόμενος δάσκαλος είμαι εγώ. Θα μου πείτε κι αν δεν αναφέρεται σ’ εμένα αλλά σε κάποιον άλλο δάσκαλο που ήταν στο ειρηνοδικείο, αλλάζει τίποτα; Όπως και αν δε μιλούσε για δάσκαλο αλλά για κάποιον ή κάποια ηλεκτρολόγο, νοσηλεύτρια ή συνταξιούχο; Μήπως άλλωστε η ίδια σε άλλες δηλώσεις της δεν χαρακτήρισε “ντροπή” να συμμετέχουν δικηγόροι ενάντια στους πλειστηριασμούς; Μήπως η ίδια δεν χαρακτήρισε “όχλο” τους εκατοντάδες ανθρώπους που κάθε Τετάρτη της χαλάμε το πανηγύρι της αρπαγής της λαϊκής κατοικίας και περιουσίας; Μήπως όπου σταθεί κι όπου βρεθεί δε δηλώνει ότι τρομοκρατήθηκε από κάποιες φοιτήτριες (ων ουκ έστιν αριθμός, που θα ‘λεγε και ο Σεβασμιώτατος Θεσσαλονίκης...) και γενικώς απειλείται;

Θα μπορούσαμε κάπου εδώ να ολοκληρώσουμε αυτό το σχόλιο, απλώς αναφωνώντας το λαϊκόν: “Εκεί που μας χρωστούσανε, μας παίρνουν και το βόδι” (ή το σπίτι, για την περίπτωση). Αλλά ας πούμε δυο λόγια παραπάνω...

Υποκινητής, λοιπόν. Γιατί πάντα είναι χρήσιμος ένας υποκινητής, **όταν θέλεις να κρύψεις τα πραγματικά αίτια που τα γεγονότα κινούν.**

Αλλά ας μην το πάμε μακριά, ας μη μιλήσουμε για ξεπουλημένες στ’ αφεντικά κυβερνήσεις,

για τραπεζίτες και κοράκια που το “πτώμα” του λαού γυρεύουν να σκυλεύσουν. Ας μη μιλήσουμε καν για τη στάση της προέδρου στους πλειστηριασμούς μήνες και χρόνια τώρα και ας περιοριστούμε στο “βίο και την πολιτεία” της την Τετάρτη 19 Οκτώβρη, 3.55-4.56μ.μ., όταν γράφοντας στα παλαιότερα των υποδημάτων της την απόφαση της συντονιστικής επιτροπής των συμβολαιογράφων που και η ίδια είχε υπογράψει, προσπάθησε να βγάλει σε πλειστηριασμό ένα οικοπέδο ενός (1) στρέμματος (όχι στο Πανόραμα αλλά στο Χορτιάτη, χωρίς καμιά βίλα εντός του, ούτε καν σπιτάκι του σκύλου...).

Ο πλειστηριασμός αυτού του οικοπέδου άλλωστε (ξεκάθαρα εκτός του πλαισίου της απόφασης των συμβολαιογραφικών συλλόγων) αποτέλεσε και την αφορμή για την ανοιχτή σύγκρουση της προέδρου με άλλη συμβολαιογράφο που αρχικά παραβρισκόταν (χωρίς να γνωρίζει, αφού ποτέ δεν ανακοινώθηκε, όπως προβλέπεται από τη νομότυπη διαδικασία) και στη συνέχεια, προς τιμήν της, αποχώρησε.

Στο ερώτημα παραπέρα των παραβρισκόμενων διαδηλωτών αν υπάρχει άδεια από το σύλλογο και τη συντονιστική επιτροπή των συμβολαιογράφων για τη διενέργεια του πλειστηριασμού (σύμφωνα πάντα με την απόφαση), η πρόεδρος δήλωσε ότι δεν την έχει μαζί της και στη συνέχεια έφερε και παρουσίασε ένα χαρτί, υποστηρίζοντας ότι αυτό ήταν η άδεια.

Όταν όμως, μετά από πολλή πίεση, δέχτηκε να μας δείξει αυτό το χαρτί, διαπιστώσαμε ότι όχι μόνο δεν ήταν κάποια έγγραφη άδεια των συμβολαιογραφικών οργάνων, αλλά ένα έγγραφο της τράπεζας Πειραιώς, σφραγισμένο και υπογεγραμμένο από την ίδια, με το οποίο η τράπεζα ζητούσε την “κατ’ εξαίρεση διενέργεια όλων των πλειστηριασμών ενδιαφέροντός της”. Θεωρώντας δε νομότυπο και αυτό το χαρτί και την όλη διαδικασία που ακολουθήθηκε, στις 4.50μ.μ. ανακοίνωσε ότι έχει γραπτή προσφορά και θα ολοκληρώσει τον πλειστηριασμό του οικοπέδου, υπέρ της τράπεζας Πειραιώς ασφαλώς...

Και όλα τα παραπάνω βέβαια έγιναν υπό το “άγρυπνο βλέμμα” της αστυνομίας, που με αρκετές διμοιρίες ΜΑΤ ήταν εκεί να προστατέψει ...την πρόεδρο από τις παρανομίες των διαδηλωτών! Μετά από όλα αυτά χρειαζόταν κανένας υποκινητής, τον “όχλο” να παραπλανήσει κι εσάς να εμποδίσει να ολοκληρώσετε την αρπαγή κι απόδοση στ’ αφεντικά σας του οικοπέδου; Αλλά είπαμε: Πάντα ήταν χρήσιμος κάποιος υποκινητής. Και οι παλιοί **μαυραγορίτες**, οι συνεργάτες των καταχτητών, έδειχναν κάποιους ως υποκινητές μιας πράξης αντίστασης, για να τους οδηγήσουν στην εκτέλεση και το πλήθος έτσι να εκφοβίσουν! Αυτό βέβαια σήμερα ονομάζεται **στοχοποίηση...**

Δάσκαλος, δημόσιος υπάλληλος δηλαδή, με σταθερό μισθό κι άλλα πολλά “κακά”, σε μια κοινωνία που χτυπιέται αλύπητα χρόνια τώρα από την ανεργία, την κακοπληρωμένη ή απλήρωτη εργασία.

Δάσκαλος που, όπως αφήνεται να εννοηθεί, με τον υψηλό μισθό του έχει τη δυνατότητα (και συνεπώς την υποχρέωση) να πληρώνει τις δόσεις του δανείου του. Τώρα αν ο συγκεκριμένος και κάθε δάσκαλος (ή κάθε εργαζόμενος αυτής της χώρας) στα χρόνια της κρίσης είδε (με περικοπές μισθών, δώρων και επιδομάτων, με επιβολή νέων φόρων και χαρατσιών και αύξηση των παλιών) να χάνεται από το μηνιαίο του εισόδημα ένα ποσό ανάλογο (ή μεγαλύτερο) από τη δόση του δανείου του και συνεπώς αδυνατεί να πληρώσει, επιλέγοντας να εξασφαλίσει το ψωμί της οικογένειάς του, αυτό δεν αφορά τους άλλους και σίγουρα όχι την πρόεδρο και τ’ αφεντικά της, τους τραπεζίτες. Ας χάσει (και) το σπίτι του... **Μαρίες Αντουανέτες** (και παντεσπάνια ως πρόταση επιβίωσης...) πάντα υπήρχαν στην ιστορία! Αυτό βέβαια σήμερα ονομάζεται **κοινωνικός αυτοματισμός...**

Υψηλόμισθος ων (κατά την πρόεδρο πάντα) και έχων τη δυνατότητα να πληρώνω, δεν κινδυνεύει το δικό μου σπίτι και άρα **τι δουλειά έχω στο ειρηνοδικείο, τι με νοιάζει κι αν χαθούν τα σπίτια των άλλων;**

Είναι προφανές ότι με την πρόεδρο των συμβολαιογράφων τίποτα δεν μας συνδέει, από διαφορετικούς κόσμους ερχόμαστε. Τι δουλειά έχει αυτή από τα σαλόνια με τους τραπεζίτες και τους “λαμπρούς” εκπροσώπους της πολιτικής σκηνής, της εκκλησίας κ.ά., στ’ αλώνια με δασκαλάκους, δικηγόρακους κι εργάτες, οι οποίοι μάλιστα τολμούν ν’ αμφισβητούν το δικαίωμα ζωής των πρώτων πάνω στους δεύτερους; Μπορεί να σπούδασε νομικές επιστήμες αλλά το μόνο δίκαιο που γνωρίζει, ως φαίνεται είναι το “δίκιο του τραπεζίτη”. Πώς να κατανοήσει και πολύ περισσότερο να αποδεχτεί έννοιες όπως η αλληλεγγύη μεταξύ των κατατρεγμένων που κινδύνους εγκυμονεί για την καθεστηκυία τάξη; Το “καθένας για το τομάρι του” αποτελούσε ανέκαθεν βασική αρχή για το **libro d’ oro** κάθε εποχής, επικριτέα δε και τιμωρητέα κάθε κοινή δράση και αλληλεγγύη μεταξύ των ποπολάρων. Αυτό βέβαια λέγεται **επιστροφή στον κοινωνικό μεσαίωνα...**

Απειλείσθε λοιπόν, κα πρόεδρε. Όχι βέβαια σαν άτομο, όχι η σωματική σας ακεραιότητα, όπως ψευδέστατα καιρό τώρα κραυγάζετε. **Η ικανότητα η δική σας και των αφεντικών σας, των τραπεζιτών, είναι αυτή που απειλείται και ο στόχος σας να βγείτε από την καπιταλιστική κρίση από καλύτερες θέσεις. Κι αυτό το “ρεμπελιό των ποπολάρων” που διαμορφώνεται τον τελευταίο καιρό, όλο και πιο επικίνδυνο για τα σχέδια σας φαίνεται να γίνεται γι αυτό και το συκοφαντείτε. Αλλά δεν θα σας**

περάσει!

Ηλίας Ν. Σμήλιος,

δάσκαλος σ' ένα σχολείο των εργατικών συνοικιών της Θεσ/νίκης
και εις εκ των εκατοντάδων (και πολύ σύντομα χιλιάδων)
που την αρπαγή της λαϊκής κατοικίας και περιουσίας
δεν θα επιτρέψουμε

laikisynelefsidsynth.blogspot.gr